

deri ligger nogen Erkjendelse af det Berettigede i den Maade, hvorpaa den Lov, som udkom Ifjor, blev opfattet, vil det jo rigtig nok bevæge mig til paa det Allerbestemteste at understøtte enhver Bestræbelse for at bringe Loven til Gylldighed.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke udtale nogen Billigelse eller Misbilligelse af, hvorledes Hinn Lov blev anvendt. Den blev vistnok anvendt paa mange forskellige Maader; paa mange Steder blev den vistnok slet ikke anvendt, paa andre Steder meget vidtstrakt og atter paa andre Steder meget indskrænket, saa at man ikke derom kan udtale nogen almindelig Mening eller Døm. Jeg kan kun udtale mig om den Fortolkning af Loven, som lige frem følger af selve Lovens Ord. Iøvrigt ligger det i Tingenes Natur, at en vis Frihed altid maa overlades Communalbestyrelserne til at bedømme Tilsebeværelsen af de Betingelser, som Loven forudsætter; men naar der er Spørgsmaal om Lovens hele Charakter, maa man holde sig til selve Lovens Indhold.

Blom: Hvis det maatte være mig tilladt med nogle saa Ord at udtale mig om det Spørgsmaal, som nu foreligger, skulde jeg bemærke, at det synes mig, at der burde være anstillet Undersøgelse om, hvorvidt den Dyrtid, der finder Sted, kan antages at være en blot temporair, eller hvorvidt den kan antages at hidrøre fra Grunde, der slet ikke kunne formodes at ville bortfalde. Min Mening er, at den især skriver sig fra det forandrede Forhold imellem Penge og Varer, hvilke sidste daglig ere stegne, uden forresten at affee fra, at den ogsaa skriver sig fra Krigstiden. Det var ønskeligt, om Mand, der ere vel inde i de statsoeconomiske Forhold, nærmere vilde undersøge,

fra hvilke Grunde den hidrører. Jeg selv er imidlertid ikke istand til at udtale mig nærmere derom, da jeg ikke føler mig i Besiddelse af de i saa Henseende fornødne Kundskaber; jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det synes mig et ikke uvigtigt Punkt at tage i Betragtning.

Knuth: Jeg skal ikke ret længe opholde det ærede Thing, men blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke veed, hvorvidt den ærede Indenrigsminister og den ærede Landsstingssecretair (Drejer) ere blevne enige om, hvorledes disse Ord skulde forstaaes: „Dem, der ellers paa Grund af Dyrtiden maatte antages at blive trængende til Understøttelse af Fattigvæsenet;“ men hvad mig angaaer, da forstaaer jeg dem fremdeles saa, at Communes Bestemmelse maa beroe paa, om der er Grund til at befrygte, at disse Personer saaledes i Almindelighed taget ellers kunde blive trængende til Fattighjælp; og det vil være ganske indlysende, at naar man erkjender, som jo skeer af den ærede Indenrigsminister, at Loven vil blive anvendt paa hvilket forskelligt Maade, saa vil det paa ingen Maade blive noget Almindeligt, at man tager det saa strengt, at man siger: „Saaferm Du ikke vil blive trængende til Fattighjælp, vil Du heller ikke faae Understøttelse.“ Saa strengt vil det ikke blive taget; men det sædvanlige vil være, at man træffer almindelige Foranstaltninger, søger at bringe Korn og deslige tilveie, og uddeler det til et Antal af dem, der lide Tryk af Dyrtiden, fordi man saaledes, uden at gaae ind i enhver Enkelt's private Forhold, i Almindelighed kommer til det Resultat, at man derved forhindrer, at Adskillige falde Communerne til Byrde.